

RECENZIJA VLADIMIRA FABERA

Ovaj priručnik, ne podcjenjujući do sada objavljene radove, po prvi put na jednom mjestu (u modernoj hrvatskoj zaštitarskoj teoriji i praksi) pojašnjava brojne aspekte zaštite u financijskim institucijama te privatne inicijative u zaštitarskoj djelatnosti.

Autori su vrlo dobro strukturirali rad polazeći od općeg ka pojedinačnom, te su, uz uvod i pravni osnov, obrađenu anketu i prikaz raznih oblika ugrožavanja sigurnosti financijskih institucija, kvalitetno prikazali moguće koncepcije zaštite, razloge za i protiv organiziranja unutarnje zaštitarske službe odnosno korištenja usluga privatnih zaštitarskih tvrtki i na kraju opisali potencijalne mogućnosti tehničke zaštite.

Sa ovim radom autori su popunili prazninu koja u teoriji zaštitarske djelatnosti postoji praktično od demokratskih promjena 1990. godine, odnosno od uvođenja slobodnog tržišta ljudi i roba te jačanja privatnog vlasništva, a svakako i prazninu nastalu izostankom stručnih radova koji bi pobliže pojasnili problematiku Zakona o zaštiti osoba i imovine, donesenog u prosincu 1996. godine.

Kritičari će s pravom reći da je i ovaj rad, imajući u vidu navedeni protok vremena, već zakasnio, ali, uvjeren sam, nitko mu neće moći poreći aktualnost, imajući u vidu brojne reforme koje se provode ili se planiraju provesti u našem društvu.

Svakako, naglasak bih stavio na reformu sustava unutarnje sigurnosti u Republici Hrvatskoj koja je u tijeku, a posebno na smanjenje broja policijskih službenika, te promjenu mjesta i uloge policije u demokratskom društvu kojem težimo. Policija nije i ne može biti represivno tijelo – jamac unutarnjeg pravnog reda i sigurnosti svih titulara vlasništva a organizacijski, namjenom i brojem ustrojena po uzoru na policije zapadnoeuropskih zemalja.

Autori vrlo dobro primjećuju da odgovorne osobe u dijelu financijskih institucija (banaka, pošta, mjenjačnica i dr.) ne vide ili ne žele vidjeti navedene društvene promjene, te nedostatno organiziraju zaštitu ljudi i imovine. No, osim kritičkih osvrtu na brojna pitanja iz prakse, autori su ponudili i kvalitetne odgovore o načinima definiranja koncepcija i modela zaštite.

Lako je uočiti da su opisane koncepcije i modeli zaštite, kao i ponuđeni zaključci utemeljeni na višegodišnjem praktičnom iskustvu autora u zaštitarskoj djelatnosti, što svakako podiže ukupni dojam o ovom radu, no isto tako, u radu nedostaje konkretna obrada primjera – događaja iz prakse u kojima je bila ugrožena sigurnost ljudi i imovine. Naravno, za očekivati je da će u dopunjenom izdanju biti otklonjen ovaj nedostatak.

Izrazito pohvaljujem univerzalnu poruku knjige “sigurnost se ne improvizira” i dopunio bih je nedvosmislenom tvrdnjom da je svako ulaganje u sigurnost financijskih institucija i imovine – ISPLATIVO.

I na kraju, vjerujem da će ovo lako čitljivo štivo u kome su pravni i tehnički izrazi dodatno protumačeni u pojmovima, biti podjednako korisno potpunim novacima kao i stručnjacima u zaštitarskoj djelatnosti, odgovornim osobama i zaposlenicima u bankama i

.....
financijskim institucijama te uposlenicima osiguravajućih tvrtki. Naravno, knjigom se mogu koristiti svi oni koji žele dobiti osnovne spoznaje o zaštiti imovine i zaštitarstvu, a toplo je preporučujem i policijskim službenicima radi vlastitog stručnog usavršavanja i radi argumentiranog savjetovanja fizičkih i pravnih osoba o ustrojavanju zaštite imovine koja će odgovarati njihovim stvarnim potrebama.

Vladimir Faber

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
REPUBLIKE HRVATSKE
NAČELNIK UPRAVE POLICIJE